

Roolit

Violetta Valéry *kurtisaani*
Alfredo Germont
Giorgio Germont *hänen isänsä*
Flora Bervoix *Violettan ystävä*
Gaston, Vicomte de Letorières *Alfredon ystävä*
Paroni Douphol *Violettan suojelija*
Markiisi O'Obigny *Floran ystävä*
Tohtori Grenvil
Annina *Violettan palvelijatar*
Violettan palvelija
Viestinviejä
Tyttö

Roolitus on paikkansapitävä käsiohjelman painohetkellä, mutta kokoonpano saattaa muuttua esityshetkeen mennessä.

Näytösten kestot

Esitys kestää noin 2 tuntia ilman väliaikaa.

Sulkekaa ystävällisesti matkapuhelimenne esityksen ajaksi.

Seuraavalla kaudella tulossa mm

Australian Opera: AIDA

English National Opera: PIRATES OF PENZANCE

Elizabeth Zharoff
Ben Johnson
Anthony Michaels-Moore
Clare Presland
Paul Hopwood
Matthew Hargreaves
Charles Johnston
Martin Lamb
Valerie Reid
David Newman
Paul Sheehan
Aven Alqadhi/Emily Speed

ENGLISH NATIONAL OPERA

John Berry *Taiteellinen johtaja*
Henriette Götz *Toiminnanjohtaja*
Edward Gardner OBE *Musiikillinen johtaja*
Andrew Campbell *Talousjohtaja*
www.eno.org/enoscreen

LA TRAVIATA

Giuseppe Verdi

Libretto Francesco Maria Piave
Alexandre Dumas nuoremman näytelmän
Kamelianainen mukaan

Englanninkielinen käännös Martin Fitzpatrick

Ohjaus Peter Konwitschny
Uusi tulkinta Mika Blauensteiner
Lavastesuunnittelu ja puvustus Johannes Leiacker
Valaistussuunnittelu Joachim Klein

English National Operan kuoro (Kuuronjohtaja Genevieve Ellis)
English National Operan orkesteri (Johtajana Gonzalo Acosta)
Kapellimestarina Roland Böer

Suora lähetys Lontoon Coliseumilta 11.3. klo 21.15
Ohjaus valkokankaalle Andy Morahan

Yhteistuotanto Amsterdamin De Nederlandse Operan ja Rooman Teatro dell'Opera di Roman kanssa

Supported using public funding by
**ARTS COUNCIL
ENGLAND**

altivemedia

Synopsis

I kohtaus

Pariisin seurapiiritapahtumassa odotetaan kuumeisesti kaupungin kuuluisimman kurtisaanin Violetta Valéry'n saapumista. Kansa on tullut silkasta uteliaisuudesta, ehkä etsimään romanttista seikkailua, toisaalta taas toivoen tuon uskaliaan naisen kuolemaa. Illan ohjelmanumerona tuntuu olevan uuden ihailijan työntäminen Violettan syliin: Alfredo Germont. Hauskuus piilee siinä että Violetta on kokenyt maailmannainen joka tuntee rakkauden salat, kun taas Alfredo on lähinnä sosiaalisesti kömpelö kirjatoukka. Alfredo nousee kuitenkin ujoudestaan huolimatta tilanteen tasalle laulamalla juomalaulun, mikä huvittaa suunnattomasti ilkkumaan tulleita ihmisiä. Violetta pitää Alfredon puolia, ylistäen omassa laulussaan joutilasta, nautinnonhakuista elämää. Tanssin alkaessa käy hyvin selväksi, kuinka lähellä kuolemaa Violetta itse asiassa jo on. Juhlijat poistuvat tyytyväisinä näkemäänsä.

Kirjatoukka saarnaa kurtisaanille kuinka tytön tulisi pitäytyä säädylisessä elämässä, ja kuinka rakkauden tulisi hallita hänen sydäntään ennen mitään muuta. Violetta on kuolemaisillaan nauruun tätä kuunnellessaan. Mutta varmuuden vuoksi kirjatoukka Alfredo saa työltä kameliankukan, ja kutsun tulla tapaamaan tätä uudelleen.

Alfredon sanat saavat kauniin Violettan miettimään elämäänsä ja arvojärjestystään uudelleen. Olisihan rakkaus hienoa, mutta miten koko ajatus voi toimia tässä raadollisessa maailmassa, jota kiinnostaa vain välitön tyydytys ja huvi? Filosofisen (ja hiukan eroottisenkin) pohdinnan keskeltä nousee yhä Alfredon syyttävä sormi, ja Violetta poistuu tilanteesta raivokkaan koloratuurin säestämänä.

II kohtaus

Violetta on valinnut rauhaisan elämän maaseudulla, jossa saa velloa tunteissaan. Alfredo on kuin uudestisyntynyt, eikä epäile elämänsä autuudessa olevan uhattuna: hän ei ymmärrä mikä brutaali voima on rakkaudella, jota hänen jumaloimansa nainen tarvitsee elääkseen.

Violetta saa vieraakseen vakaasti keskiluokkaisen Giorgio Germontin. Vieras on vakuuttunut siitä että hänen poikansa on eksynyt oikealta tietään, kuten naisystävänsäkin, ja että muutamalla painavalla sanalla -ehkä tuhdilla setelitukulla myös- asia voidaan yhä korjata, ja Violetta saada vakuuttuneeksi siitä että on parasta hylätä Alfredo. Violetta ei osaa vastustaa miehen vaatimusta. Giorgio saavuttaa tavoitteensa, ja perheen maine on pelastettu.

Alfred murtuu ymmärtäessään suuren rakkautensa palanneen entiseen elämäänsä, eikä pysty tuntemaan muuta kuin mustasukkaisuutta. Hän ei kuuntele isänsä puheita perheestä ja kunniallisuudesta, vaan aikoo etsiä rakkaansa kostaakseen tälle suuren tuskansa.

III kohtaus

Pariisin suihkuseurapiiriläiset harrastavat uhkapelejä aikansa kuluksi odottaessaan uutisia kurtisaanin kuolemasta. Rahaton Violetta on palannut entisen suojelijansa, impotentin paronin luo, joka on täten saavuttanut paikan seurapiirien kadehdituimpana miehenä. Alfredo näkee punaista. Viimein hän todistaa olevansa isänsä poika, syyttämällä Violettaa julkisesti "hairahduksestaan", yrittäen näin puhdistaa oman nimensä. Kaunis pintaväre särkyä, ja Verdin musiikki näyttää meille pilkahduksia siitä kaoottisesta voimasta, joka muka niin sivistyneessä yhteiskunnassa piilee. Kaunis kurtisaani -ainut todellinen ihminen koko oopperassa- ilmaisee toiveensa saavuttaa aito tyytyväisyys elämässä. Kohtaus päättyy yleiseen epätoivon huutoon.

IV kohtaus

Kello on seitsemän aamulla, ja Pariisissa juhliitaan villisti. Tohtori toivottaa Violetalle paikaista paranemista. Hän jättää hyvästinsä maailmalle. Alfredo, joka ilmeisesti on viimein kasvamassa aikuiseksi, tulee Violettan luo toivoen kutsuvansa esiin heidän kauniin rakkaustarinansa vielä viimeisen kerran, mutta tietenkin liian myöhään. Sankarittaremme on jo lähtenyt luojansa syleilyyn.